

Δυο Έλληνες γιατροί σε πρωτοποριακές έρευνες στο Πανεπιστήμιο Μελβούρνης!

/ Ομογένεια

Σε λίγες εβδομάδες ολοκληρώνεται το ταξίδι δυο Ελλήνων επιστημόνων στη Μελβούρνη, υπότροφοι του Πανεπιστημίου Μελβούρνης με επόπτες δυο διακεκριμένους Ελληνοαυστραλούς καθηγητές. Το SBS Greek συνάντησε τους ερευνητές Ιωάννα Παχή και Ρήγα Σολδάτο στις εγκαταστάσεις του πανεπιστημίου.

Οι Ρήγας Σολδάτος και Ιωάννα Παχή βρίσκονται σύμφωνα με το **www.sbs.com** στη Μελβούρνη από τον Αύγουστο του 2019 και συμμετέχουν σε πρωτοβουλία ενοποίησης των ερευνητικών προσπαθειών επιστημονικών κοινοτήτων Ελλάδας και Αυστραλίας, που ξεκίνησε με τη σύσταση υποτροφίας το 2016.

Ο κ. Σολδάτος είναι ψυχίατρος και υπότροφος του προγράμματος που συστήθηκε από τον διεθνούς φήμης ομογενή ψυχίατρο, Χρήστο Παντέλη. Ολοκλήρωσε την ειδικότητά του το 2014 και έκτοτε έχει έρθει σε επαφή με διάφορα πεδία της ψυχιατρικής, όπως την νευροψυχιατρική, την ψυχιατρική πρωτοβάθμιας περίθαλψη, την τηλεψυχιατρική και τις ψυχώσεις.

Χιλιάδες Αυστραλοί υποφέρουν από «νεανική» άνοια

“Εδώ και δυο χρόνια εργάζομαι πάνω στην τεχνητή νοημοσύνη και πώς μπορεί αυτή να εφαρμοστεί στην ιατρική και, πιο συγκεκριμένα, στην ψυχιατρική, κάτι

που ερευνάται και στη Μελβούρνη”.

Στην Ελλάδα, ο κ. Σολδάτος είναι μέλος μιας ομάδας που μελετά την ψύχωση. Επόπτης του εκεί είναι ο καθηγητής ψυχιατρικής της Α΄ Πανεπιστημιακής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και αναπληρωτής διευθυντής στο Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής (ΕΠΙΨΥ), Νίκος Στεφανής.

Ο κ. Στεφανής ήρθε σε επαφή με τον καθηγητή Παντέλη, και οργανώθηκε η υποτροφία του κ. Σολδάτου για το Πανεπιστήμιο Μελβούρνης.

“Ήρθα να ενώσουμε τις προσπάθειες Αθηνών και Μελβούρνης έτσι ώστε να εφαρμόσουμε την τεχνητή νοημοσύνη σε δεδομένα ασθενών στην Ελλάδα και δεδομένα ασθενών εδώ” λέει στο SBS Greek.

Ο κ. Σολδάτος παρατηρεί τη διαφορά στις υποδομές στην Ελλάδα και στην Αυστραλία, “μια προφανής διαφορά που καθορίζει πολλά πράγματα”, όπως τονίζει.

“Ωστόσο, η ενέργεια το κέφι, η δέσμευση των ανθρώπων που συμμετέχουν στις μελέτες είναι η ίδια. Το σύστημα εδώ αγκαλιάζει τον άνθρωπο που έρχεται να εργαστεί και τον βοηθά να παράγει”.

“Βασικός στόχος, ο δικός μου τουλάχιστον, είναι να ανοίξουν όσο το δυνατό γίνεται περισσότερο οι δίαυλοι επικοινωνίας μεταξύ Ελλάδας και Αυστραλίας, έτσι ώστε να ωφεληθούν και οι δυο επιστημονικές κοινότητες”.

Η γιατρός Ιωάννη Παχή, που είναι επίσης υπότροφος του ίδιου προγράμματος και συνεργάζεται με τον διευθυντή της Μονάδας Νευροψυχιατρικής, στο Βασιλικό Νοσοκομείο Μελβούρνης, καθηγητή Διονύση Βελακούλη.

Το 2017 αποφοίτησε από την Ιατρική σχολή της Πάτρας, και από τότε ξεκίνησε το διδακτορικό της με τον νευρολόγο, καθηγητή Στεφανή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

“Το θέμα του διδακτορικού μου είναι η ψύχωση, και γενικώς τα νευροψυχιατρικά συμπτώματα, όπως είναι η άνοια και η κατάθλιψη στα αρχικά τους στάδια της Νόσου Πάρκινσον”, λέει στο SBS Greek, κάτι που ερευνάται και στο Πανεπιστήμιο Μελβούρνης.

“Μετά από συνάντηση που είχα με τον κ. Βελακούλη στην Αθήνα με μεσολάβηση του επιβλέποντα καθηγητή μου, κ. Στεφανή, και γνωρίζοντας την όλη προσφορά του κ. Βελακούλη στα νευροψυχιατρικά νοσήματα, η υποτροφία αυτή είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να διευρύνουμε περαιτέρω την έρευνα σε αυτό το κομμάτι.

Αναφερόμενη στις έρευνές της, λέει ότι υπάρχει ένα κλινικό πρότζεκτ, που αφορά

τα νευροψυχιατρικά συμπτώματα σε άτομα που έχουν Πάρκινσον και σε άτομα που διατρέχουν τον κίνδυνο να εμφανίσουν τη νόσο.

“Το κλινικό αυτό πρωτόκολλο που ‘τρέχει’, είναι υπό την εποπτεία του κ. Βελακούλη και του συνεργαζόμενου νευρολόγου, καθηγητή Andrew Evans.

“Οι μεταβλητές που μελετάμε είναι κλινικές και έχουν να κάνουν με βιοδείκτες που μπορούν να βοηθήσουν στη διάγνωση. Μελετάμε συμπτώματα, όπως η διαταραχή στην όσφρηση και κάποιες ουσίες που παίρνουμε από το αίμα ή το εγκεφαλονωτιαίο υγρό.

Στη συνέχεια προσπαθούμε να βρούμε πώς μπορούμε αυτές τις ουσίες να τις χρησιμοποιήσουμε για να κάνουμε καλύτερη πρόγνωση μιας νευροεκφυλιστικής νόσου.

Η κ. Παχή αισιοδοξεί ότι στα επόμενα χρόνια θα βρεθεί η βάση αυτών των νοσημάτων. “Παν’ απ’ όλα είναι σημαντικό να βρούμε πώς να βοηθήσουμε τον ασθενή και τους φροντιστές”, λέει.

«Υπάρχει αισιοδοξία στην ομάδα και μικρά βήματα κάθε φορά, μπορούμε να προσεγγίσουμε καλύτερα το θέμα, και, τουλάχιστον σε μια πρώτη φάση, να βρούμε τι συμβαίνει και μετά αυτό μπορεί να είναι ένας μελλοντικός θεραπευτικός στόχος.

Οι δυο ερευνητές αναφέρθηκαν με θερμά λόγια και στην ομογένεια και την ολόκαρδη υποδοχή και φιλοξενία που τους επιφυλάχτηκε όλους αυτούς τους μήνες.

Η συνάντηση και συνέντευξη με τους δυο επιστήμονες πραγματοποιήθηκε στο κτίριο Allan Gilbert του Ερευνητικού Κέντρου Ψυχιατρικής (MNC), στο Πανεπιστήμιο Μελβούρνης.

